

L'AVENÇADA

SETMANARI RADICAL-NACIONALISTA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
CARRER DE TRES-LLITS, NÚM. 3
LA CORRESPONDENCIA, AL DIRECTOR

Número, 10 céntims

ELS TREBALLS ES PUBLIQUEN BAIX
L'EXCLUSIVA RESPONSABILITAT, DE
LLURS AUTORS, NO'S TORNEN ELS
ORIGINALS.

ANY II

Barcelona 15 de Gener de 1916

NÚM. 46

La "Lliga" contra la Ciutat

Les canyes se tornen llances

Mai hem cregut en les habilitats de la Lliga. Sempre, fatalment, lo que'ls homes d'aquella agrupació política per habilitat han volgut conquerir ho han perdut vergonyosament.

Ara han intentat altre cop posar en joc les seves habilitats i altre cop també hem vist confirmar-se la nostra dita: lo que's creien tenir guanyat se'ls escorra com una guilla.

En la sessió constitutiva de l'Ajuntament se quedaren els regionalistes amb totes les financies d'arcaldia. Per a arribar an aquet repugnant acaparament tingueren de passar per totes les miseries i totes les vergonyes: s'ajliaren amb els restes del vençut caciquisme, ingectant nova sava an en Grañé, el que catorze anys enrera sentia bronzir el crit infamant de *Via fora lladres!*

Doncs, aixó no obstant, han conquerit els llocs de govern, però'l govern de la ciutat, no.

En la sessió de dimarts passat se provà lo que diem. Els republicans, disciplinats, formant una minoria homogènea, un grup compacte, donaren batalla a la Lliga i als seus aliats i triomfaren en tota la línia. Tot-hom sab l'interés que tenien en Durán i Ventosa i'ls seus en la constitució d'una nova Comissió Permanent, nomenada de Cultura, per així resoldre al mateix temps que un plet intern de la seva minoria, les ansies famèliques de tants esperits de plutòcrata incubats en la cèlebre *Escola* de la Lliga i que no han pogut inquirir-se en la Diputació.

I n'hi hagué prou amb que'ls republicans s'hi neguessin per a que'ls del conglomerat caciquista, després d'algunes hores d'inútil resistència, tinguessin de donar-se per vençuts.

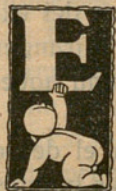
Les canyes se tornen llances. Lo que ells cregueren poguer atropellar impunement, s'axeca com obstacle formidable al mitg del camí que tan planerament pensaven recórrer. I es que per a governar no n'hi ha prou amb formar un bloc aglutinat per tota mena de ambicions i baixes concupiscències. Cal, ademès, tenir alguna idealitat, i, sobretot, que'ls que formen en

la majoria de govern, se sentin lligats per quelcom superior als instints de conservació personal.

L'habilitat de la Lliga, ara, com abans, com sempre, torna a fracassar. Perque'l pactar amb tothom, el conviure en deshonest amistançament avui amb uns, demà amb uns altres, més que d'homes hàbils, es de subjectes de lamentable complexió moral. I en apareixer aixís, amb tota nuesa, potser si que triomfen els de la Lliga. Triomf, precisament, que no ha de reportar cap benefici a la causa de Catalunya.

Que es lo que's tractava de demostrar.

Paraula lliguera

Es homes de la Lliga no hi ha dubte que fan sempre honor a ses paraules. ¿Qué'n dubten? Doncs aquí van uns quants botons de mostra que ho proven de una manera palesa.

Un dia diuen qu'en Grañé es indigne de representar a la Ciutat, que'l poble fa bé de cridarli—¡Via fora lladres!—i al altre s'alien amb ell i el presenten com element d'ordre i garantia de moralitat administrativa.

Unes vegades llensen tots els anatemes mes baixos contra la Defensa Social, dient que son els pertorbadors de la vida ciutadana, i en altres es presenten de bracet amb ells, demanant els vots del poble.

En Prat de la Riva diu un dia que mai es deshonrarà donant la mà al nostre il·lustre quefe, i mes endevant li fa acatament i li éstreny la mà una i cent voltes. Es creia en Prat de la Riva que l'enemic mes gran de Catalunya es l'Estat Espanyol i després es penja la creu d'Isabel la Católica, amb el retol de «A la lealtad mas acrisolada».

En Cambó diu en Assamblea solemne que ja estant cansats de pidolar, que están decidits a clourer els punys i al cap de quinze dies es presenta a Madrid amb tota humilitat demanant almoïna.

Quan les majories republicanes en el Ajuntament de Barcelona eren aclaparadores i la minoria regionalista era ben poca cosa, en Durán i Ventosa va fer una persistent campanya en articles i discursos, advocant en pró de la representació proporcional, desterrant el sistema de les majories i minories a fi de que cada partit, cada grup tingués matemàticament la representació corresponent segons els sufragis que hagués merescut del cos el· lectoral. El siste-

ma de representació proporcional que predica en Durán i Ventosa ara l'ha portat a la pràctica, deixant sense representació a una minoria de 24 regidors i donant-la a colles de dos i quatre individus.

¡Oh, la paraula de la Lliga!

JOSEP BATISTA

La protesta popular

Dimarts a la tarda se celebrà en la Casa del Poble del districte quint l'anunciat miting de reunió.

L'acte començà a les tres amb una concurrencia enorme, com mai s'hagi vist. Ocupà la presidència el correligionari Calero, president de la Junta Municipal del districte.

Parlaren els correligionaris Fité, el nacionalista Duch Salvat, Guerra del Rio, Josep Ulled i Calero.

Tots els oradors foren ovacionats i el entusiasme fou desbordant.

Acabat l'acte en mitg del major ordre que feu innecessaries les grans precaucions preses per l'autoritat, una comissió se traslladà a l'Ajuntament, fent entrega a nostre venerable amic Sr. Giner de los Rios, de les conclusions aprovades i que diuen com segueix:

«Celebrat grandios miting en la Casa del Poble del districte quint per a protestar del fet comés al constituir-se l'Ajuntament, en la sessió consistorial celebrada el primer del corrent per la minoria regionalista en col·laboració amb la jaumina i la titulada lliberal monàrquica, repartint-se les financies d'arcaldia i per lo tant acaparant tot el govern municipal de la ciutat, prescindint de totes les representacions dels partits repúblicans, sense tenir en compte ni'l seu número ni la seva significació, sobretot la de la minoria radical composta de vintiu regidors i per lo tant la mes nombrosa de l'Ajuntament; els reunits perteneixent els uns als diferents partits republicans i sense altra filiació política'ls altres, acorden per unanimitat elevar a V. E. les conclusions següents: